

jąc wiary w swe siły, tak naród nie może budować swej wielkiej i męcarnej przyszłości, nie wierząc, że ona tego może dokonać.

Jako Polacy należymy do rodziny narodów słowiańskich. Małą zwracaliśmy na to uwagę, jak i małą uwagę zwracały na nas inne narody słowiańskie. Dopiero teraz, dzięki Powszechnej Wystawie Krajowej bratnie narody słowiańskie zachwycone zatem, czego Polacy dokonali w tak krótkim czasie, zwrócili na nas baczną uwagę i powierzyły nam przechowanie w tej wielkiej roli, jaką Że przypadła obecnie Słowianom. Albowiem musimy pamiętać, że spełniły swoją rolę narody romańskie. Wniosły one do skarbcza kultury ludzkiej szereg cennych wartości, które błyszczeć i trwać będą po wieczne czasy. Spełniły również swoją rolę narody germańskie. I one mimo swego materializmu — tak właśnie dzięki nim dzisiaj powszechnego — wniosły do skarbcza ogólnoludzkiej kultury swoje wartości. Obie jednakże te wielkie rodziny narodów spełniły swoje zadania, a to, co się dzisiaj obserwuje w narodach romańskich, zwłaszcza we Włoszech jest już tylko ostatnim blaskiem gasnącej lampy romańskiej. Nie ulega wątpliwości, że tak jak lampa czasami dość długo ten blask wydaje, tak i narody mogą go wydać ale zgasną, gdyż nie mają materiału, któryby im dłużej pozwolił płonąć. Jednem słowem wyczerpały się. Narody zaś słowiańskie nie spełniły jeszcze swej roli, nie wniosły do skarbcza kultury ludzkiej swych wartości, gdyż gdy światła słowiańskie zaczęły świecić, to je nakryto tak, że mogły zaledwie tlić się. Do piero wielki kataklizm dziejowy, jakim była wielka wojna światowa, pozwolił światłom słowiańskim swobodnie zapłonąć. I dzisiaj płoną. Najsilniej świeci płomień polski, dostrzegają w nim najbardziej specyficzne wartości słowiańskie i dlatego wszystkie inne płomienie słowiańskie łą-

czą się z nim i chcą z nim razem wnieść do skarbcza kultury nasze słowiańskie wartości. To też wymaga od nas Polaków nasza duma narodowa, abyśmy to przodownictwo utrzymali. Pamiętajmy jednak, że tak jak lampa może zgasnąć również dla tego, że do materiału, który sprawia że ona płonie, dostaje się jakieś obce ciało, tak też i nasz płomień słowiański może zgasnąć gdy się do niego dostanie obce ciało. Narażony przedewszystkiem na to jest nasz płomień polski, do którego stara się dostać materiał żydowski, a wtedy nie tylko utracimy przodownictwo wśród Słowian, ale przedewszystkiem zatracimy nasze polsko słowiańskie wartości. Strzeżmy się! A wtedy sprostamy wielkiemu zadaniu, jakie nam powierzyły bratnie narody słowiańskie.

Powszechna Wystawa Krajowa miała wiele więcej wartości moralnych aniżeli te dwie, o których wspominaliśmy wyżej, ale nie podobna o nich wszystkich pisać w ramach tak krótkiego artykułu. Wybraliśmy zaś tylko te dwie, gdyż są one najważniejsze dla nas Polaków, a zwłaszcza dla całego młodego pokolenia, w szczególności dla nas Młodych. — My Młodzi dążymy do Wielkiej Polski, a tej nie osiągniemy, nie mając wiary w naród polski, w jego żywotność, w jego twórczość. Tej wiary zaś każdy z nas mógł zaczerpnąć zwiedzając to wielkie dzieło narodowe, jakim była Powszechna Wystawa Krajowa. Wielka Polska zaś, musi przodować Słowianom, o tem przodownictwie powiedzieli nam już teraz oni sami. Jest więc naszym najważniejszym obowiązkiem stanowisko to utrzymać na zawsze. I tutaj może się młode pokolenie poszczycić właśnie tem, że reprezentując polską młodzież akademicką zdobyło nie tylko wśród Słowian, ale na ogólnym terenie międzynarodowej polityki akademickiej przodujące stanowisko dla Polski. Jest więc nadzieja, że gdy ono wejdzie na teren